

TÜRKİYE'Yİ ÇÖKERTİYORLAR

Baran Dergisi, 26 Mart 2009

Yıldırım Koç

Kriz tartışmaları ilk ortaya çıktığında, Sayın Başbakan, krizin Türkiye'yi teğet geçeceğini ileri sürmüştü. Bu konu çok eleştirildi. Ancak Sayın Başbakan ısrarını sürdürdü ve 23 Mart 2009 günü Bolu'da yaptığı konuşmada şunları söyledi: "Evet, teğet geçecek. En az zararla bunu biz atlatacağız. Efendim, bak şu kadar tekstil fabrikası kapanmış, şu olmuş, bu olmuş. Anlattıkları gibi de bir şey yok ortada. Yani işini bilmeyen başarısız varsa, kapanmış da olabilir."

AKP yaşanan büyük krizi reddederek, krizden kurtulacağını sanıyor. AKP'ye yakın bir çizgi izleyen bir işçi konfederasyonu da aynı anlayışı savunuyor. HAK-İŞ Konfederasyonu 5 Şubat 2009 tarihinde Ekonomik ve Sosyal Konsey'e sunduğu raporda şunları söylüyordu: "Yapılan kriz tellallığı ve kriz ticareti bir panik havası yaşanmasına neden olmuş, kartopu etkisi yapmış, ülkemizin çeşitli bölgelerinden ve sektörlerinden arka arkaya işten çıkarma haberleri gelmeye başlamıştır."

Kriz var. Krizin göstergeleri,

- İflas eden ve dükkanına kilit vuran esnaf-sanatkar sayısında,
- Fabrikasını kapatan işveren sayısında,
- Yabancıların satın aldığı şirketler ve tarım arazisi miktarında,
- İhracattaki daralmada,
- Kapasite kullanım oranlarındaki düşmede,
- Sanayi üretiminde gerilemede,
- Tarlasını ekemeyen ve köyde geçinemediğinden şehre göç eden köylülerimizde,
- Hızla artan işsizlikte,
- Artan kredi kartı borçlarında,
- Karşılıksız çek ve ödenmeyen senetlerde
- İnşaatlar için kullanılan yapı izin belgelerinde görülebilir.

Hazine Müsteşarlığı ve Merkez Bankası'nın internet sitelerine giren bir kişi, bu alanlarda nasıl bir kriz yaşandığına ilişkin istatistiki verilere ulaşabilir. Ayrıca, Denizli, Niğde, Bozüyük, Bursa, İskenderun ve Gaziantep'te yapılan toplantılarda özellikle çiftçi ve esnaf temsilcilerinin şikayetlerini dinleme imkanım da oldu. İnsanlarımız, istatistiklerde bile yansıtılmayan bir hızla ve boyutta yoksulluk ve çaresizlik içine itilmektedir.

Diğer bir ifadeyle, kriz teğet geçmiyor, direk geçiyor.

Ancak önemli olan iki nokta var.

Bu kriz yeni başlamadı. Türkiye'de köylünün, esnaf-sanatkarın, işçinin-memurun sıkıntılarının artması yeni değil. Yeni olan, AKP iktidarı döneminde, bu sıkıntılarının artış hızının artmasıdır.

İkinci önemli nokta, bu sıkıntılara karşı mücadelede çok önemli bir gerçeğin bu sıkıntıları yaşayan kesimlerin temsilcisi olan kuruluşlar tarafından gözden kaçırılmasıdır.

İki noktanın da özeti şu: Türkiye'nin sorunu emperyalizmin sömürüsü, baskısı ve tahakkümüdür. Emperyalist sömürü sona erdirilmeden, Türkiye'de insanlarımızın refaha ve huzura kavuşmaları mümkün değildir. Bugün yaşanan kriz öncesinde de varolan ve son dönemde giderek artan sıkıntılarının temelinde emperyalizmin sömürüsü ve oyunları yatmaktadır.

Türkiye Cumhuriyeti Devleti, 1983 yılından 2007 yılına kadarki 25 yıllık dönemde 433 milyar dolar faiz ödedi. Diğer bir ifadeyle, halkımızdan toplanan her 100 dolarlık verginin 51 doları faiz adı altında bir avuç yabancı ve yerli sermayedara aktarıldı. Bu soygundan en büyük payı da ulusötesi sermaye, yani emperyalist güçler aldı.

Türkiye'de insanlarımızın sıkıntılarını çözme çabası içinde olanların öncelikli hedefi, bu faiz yağmasını engellemektir. Halbuki, işçi, memur, esnaf-sanatkar, çiftçi, sanayici, tüccar kuruluşlarının temsilcilerinin krizle ilgili açıklamalarının hiçbirinde bu emperyalist sömürüye karşı çıkılmamaktadır.

Artan sıkıntılarımızın diğer bir nedeni, Türkiye'nin 1 Ocak 1996 tarihinde Avrupa Birliği ile girdiği gümrük birliğidir. Gümrük birliği nedeniyle, Türkiye Cumhuriyeti'nin dış ticaret politikası

hükümetlerin ve Meclis'in elinden alınmış, emperyalist Avrupa Birliği'nin hükümeti konumundaki Avrupa Komisyonu'na teslim edilmiştir. Mesela, Türkiye, Çin'den gelen ucuz tekstil ürünlerine karşı gümrük vergisi koyamaz. Bu yetki Avrupa Birliği'ne devredilmiştir. Bir ülkenin dış ticaret politikasını emperyalist güçler belirlerse, o ülkede refahın ve huzurun sağlanacağını düşünmek hayalciliğin bile ötesine geçer.

Emperyalist sömürü, baskı ve tahakkümün ülkemizi nasıl çökerttiğini, insanlarımızın dertlerinin ve sıkıntılarının artmasına nasıl sebep olduğunu kısa bir yazıda anlatmak mümkün değil. Ancak bu uygulamaların yol açtığı tehlikeli sonuçların bazılarını kısaca değinebiliriz.

Birinci sonuç, toplumsal çürümedir. Artan yoksulluk ve çaresizlik, bizleri yüzyıllardır ayakta tutan değerlerimizi hızla aşındırmaktadır. Özellikle emperyalist güçlerin tarımda uygulattıkları politika sonucunda yaşanan hızlı göç, toplumsal dayanışma alışkanlıklarımıza ve değerlerimize büyük darbe indirmektedir. Emperyalist güçlerin doğrudan veya ülkemizdeki işbirlikçileri aracılığıyla denetim altında tuttıkları televizyon kanallarının yayınları da, onyıllardır köşedönmeçiliği, iş bitiriciliği, bireyciliği teşvik etmektedir. Krizle birlikte bu süreç daha da hızlanmıştır.

Devletin ekonomideki rolü, gücü ve etkisi uzun süredir sistemli bir çabayla zayıflatılmaktadır. Artan sorunların çözümü konusunda devletin yetersizliği, insanlarımız milli kimlik ve birlik yerine, etnik köken ilişkilerine sarılmasına yol açmaktadır. Bu arayış, milli birlik açısından, bölücü terör örgütünün saldırılarından daha da tehlikelidir.

Ülkemiz, tarihinin en büyük ekonomik ve toplumsal altüst oluşunu yaşamaktadır. Kriz vardır ve giderek daha da derinleşmektedir. Krizle mücadele ise öncelikle ABD ve AB emperyalizmiyle mücadeleden geçmektedir. Ancak üzücü olan, krizden en fazla etkilenen toplumsal kesimlerin bu gerçeği yeterince kavrayamamış olmasıdır. Hepimize düşen görev, çözüm arayan iyiniyetli insanlarımıza emperyalist sömürünün krizdeki belirleyici önemini anlatmak ve onları emperyalizme karşı mücadeleye davet etmektir.